

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/309/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714216018
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5714216018.9

Rozhodnutie

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v spore žalobkyne: X. A., J.. XX.X.XXXX, G. Y. Y. XXX XX, W.. O. Č.. XXX/XX, zastúpená splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o. so sídlom Kuzmányho 29, Košice 040 01, IČO: 47 234 466 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s. r. o. so sídlom Pribinova 28, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Rozhodcovského súdu Stály rozhodcovský súd, spoločnosti Slovenská arbitrážna a. s. Karloveské rameno 6, Bratislava - mestská časť Karlova Ves 841 04, IČO: 35 922 761 (predtým obchodné meno Slovenská rozhodcovská a. s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava 840 04, IČO: 35 922 761), spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel SA, vložka číslo 3530/B, vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. SR 08270/14 zo dňa 28.10.2014, sa zrušuje.

II. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške týchto trov bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 eur Slovenskej republike podľa priloženého príkazu na úhradu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou súdu dňa 01.12.2014, sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., zo dňa 28.10.2014. Ako dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku uviedla neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, na podklade ktorej mala byť daná právomoc rozhodcovského súdu, a taktiež z dôvodu porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní. Poukázala na to, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Bez rozhodcovskej doložky by sa konanie uskutočnilo v mieste bydliska žalobkyne, a to podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) s garanciou ústavných práv, ktorého znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebehlo rozhodcovské konanie. O zjavnú nerovnováhu v postavení ide aj z dôvodu, že žalovaný si autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy možnosť výberu predložiť spor Stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému súdu SR, pričom právo výberu svedčí tej zmluvnej strane, ktorá podáva návrh. Žalobkyňa nemohla nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu ani výber osoby rozhodcu. Taktiež samotnú spotrebiteľskú zmluvu, ani všeobecné podmienky, nemohla žalobkyňa ako spotrebiteľ ovplyvniť, nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení predložená spotrebiteľovi. K samotnej spotrebiteľskej zmluve žalobkyňa tiež uvádza, že obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Týka sa to najmä ustanovení o odplate za poskytnutý úver, táto predstavuje 281,66 % ročné navýšenie úveru, čo niekoľkonásobne prevyšovalo odplatu obvykle

požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v danom období a v obdobných prípadoch. Zmluva tiež neobsahuje niekoľko náležitostí, ktoré musí obsahovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov ku dňu podpisu zmluvy zverejnenú za príslušný kalendárny štvrtrok.

2. Uznesením č. k. 15C/309/2014-37 zo dňa 16.01.2015 súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom dňa 28.10.2014, do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2015.

3. Žalovaný, vo svojich podaniach zo dňa 18.06.2015, 13.11.2015, označených ako „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní“, uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrenia k žalobe, avšak súdu nebolo doručené žiadne vyjadrenie žalovaného.

4. Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 18.11.2015, na ktorom vo veci rozhodol a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. O odvolaní rozhodoval Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8C0/99/2016-122 zo dňa 28.4.2016 a rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu prvostupňového, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným má charakter zmluvy spotrebiteľskej, preto sa na vzniknutý právny vzťah aplikujú spotrebiteľské právne normy. Keďže žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. súd sa tiež prioritne zaoberal otázkou, či vôbec bola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi účastníkmi. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle zmluvných strán. Slobodná voľba vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Okresný súd pri svojom vyššie uvedenom závere vychádza len z obsahu predložených listín. Odvolací súd je názoru, že okresný súd mal vypočítať žalobkyňu ako účastníčku konania, ako i žalovaného, resp. osobu, ktorá sprostredkovala podanie žiadosti o úver zo dňa 4.7.2012 žalobkyňi a bola pri podpise tejto zmluvy, a teda zrejme i rozhodcovskej zmluvy zo dňa 4.7.2012. Predmetom výsluchu mali byť okolnosti, ktoré predchádzali uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, teda najmä akým spôsobom bolo jej vysvetlené, že má možnosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, či bolo žalobkyňi vysvetlené, čo rozhodcovská zmluva znamená, aký má následok jej uzavretie, či mala možnosť si rozhodcovskú zmluvu prečítať pred jej podpisom, či rozhodcovskú zmluvu chcela uzavrieť dobrovoľne, či si bola skutočne vedomá toho, že uzavretie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou poskytnutia úveru, prípadne aké dôvody ju viedli k rozhodnutiu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, či jej bola vysvetlená možnosť odstúpenia od zmluvy, pre aké okolnosti tak nepostupovala, prípadne aj iné okolnosti, ktoré by z výsluchu účastníkov konania vyplynuli. Podľa odvolacieho súdu bez ozrejmenia vyššie uvedených okolností bol záver okresného súdu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nedostatočne zistený, a preto predčasný.

5. Súd vo veci v ďalšom rozhodol rozsudkom č. k. 15C/309/2014-154 zo dňa 9.11.2016 a žalobu zamietol. Dôvodom bola zmena právnych predpisov týkajúcich sa rozhodcovského konania, kedy konštatoval, že nedošlo v zákonnej trojmesačnej lehote od účinnosti zákona č. 335/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť od 1.1.2015, k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie a toto rozhodcovské rozhodnutie preto prestalo účastníkov konania zaväzovať, t. j. že osoba, ktorej vyplýva z tohto rozhodcovského rozhodnutia nejaká povinnosť, prestáva byť jej nositeľom a osoba, ktorá mala právo vyplývajúce z tohto rozhodnutia, prestáva byť nositeľom tohto práva. Poukázal na to, že je potrebné skúmať, aké dôsledky na prípadné právne postavenie žalobcu môže mať rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku. Skutočnosť, že rozsudok prestáva byť záväzným, neznamena, že tento rozsudok zaniká, resp. je ex lege zo zákona zrušený. Rozsudok naďalej existuje, avšak z neho vyplývajúce povinnosti prestávajú zaväzovať. Okresný súd bol toho názoru, že nie je daná existencia právneho záujmu žalobkyne na zrušení predmetného rozhodcovského rozsudku, ktorý síce naďalej existuje, ale z neho vyplývajúce povinnosti prestávajú zaväzovať jeho účastníkov konania, a preto súd žalobu zamietol.

6. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. O odvolaní rozhodoval krajský súd uznesením č. k. 8Co/60/2017-191 zo dňa 31.5.2017. Rozsudok okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na nové konanie a v závere uviedol, že podľa jeho názoru sa rozhodcovský rozsudok zo zákona nezrušil, teda v dôsledku zmeny právnej úpravy nedošlo k zániku možnosti žalobkyne domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku. Právna úprava uvedená v ust. § 243 d) ods. 1 Exekučného poriadku neodstránila

medzi účastníkmi konania neistotu, či žalovaný má voči žalobkyni pohľadávku vyplývajúcu zo sporného rozhodcovského rozsudku. V ďalšom konaní sa okresný súd bude zaoberať dôvodmi uvedenými v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu č.k. 8Co/99/2016-122 zo dňa 28.4.2016 zistené skutočnosti opätovne vyhodnotí a právne posúdi. V novom rozhodnutí zároveň rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

7. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenie tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

S účinnosťou od 1.7.2016 bola zavedená nová procesná úprava - Civilný sporový poriadok, a ustanovením § 470 ods. 1 CSP bol upravený princíp okamžitej aplikability novej procesnej úpravy.

8. Podľa ust. § 372 w) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušení rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu, o ktorý sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1.1.2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

Podľa § 470 ods. 4 CSP konanie začaté do 30.6.2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30.6.2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to fotokópiami listín rozhodcovského konania, ktoré sa viedlo pod sp. zn. SR 08270/14 (č. l. 27-36) vyhotovených z CD doloženého stálym rozhodcovským súdom, fotokópiou zmluvy o úvere zo dňa 04.07.2012 (č. l. 16), fotokópiou rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 28.10.2014 (18-20), výsluchom žalobkyne, svedka Antona Balúna a zistil tento skutkový stav:

10. Žalovaný podal dňa 06.10.2014 na Stály rozhodcovský súd, spoločnosti Slovenská arbitrážna a.s (predtým Slovenská rozhodcovská a.s. - zmena obchodného mena), návrh na začatie rozhodcovského konania, ktorým sa voči žalobkyni domáhal zaplata istiny vo výške 238,- eur s príslušenstvom, ktoré tvorili úroky, vyčíslené poplatky, úroky z omeškania, vyčíslená zmluvná pokuta, vyčíslené náklady spojené s uplatnením pohľadávky (trovy mediačného konania, poplatok za upomienky, trovy rozhodcovského konania). V žalobe uviedol, že žalovaná pohľadávka mu vznikla na základe Zmluvy o úvere č. 602300052 zo dňa 4.7.2012 (č. l. 16) uzatvorenej so žalobkyňou, ktorá si voči žalovanému neplnila riadne a včas svoj záväzok a preto bola vyzvaná na úhradu celého záväzku. V návrhu ďalej poukázal na to, že návrh podáva Stálemu rozhodcovskému súdu v zmysle Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 4.7.2012, ktorá sa na predmetnú zmluvu o úvere vzťahuje. Zriaďovateľom Stáleho rozhodcovského súdu je spoločnosť Slovenská rozhodcovská a.s.. V zmysle Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 04.07.2012 (č. l. 16 líce) sa zmluvné strany zaviazali podrobiť sa rozhodnutiu tohto súdu. Žalovaný predložil v rozhodcovskom konaní zmluvu o úvere s prílohou k zmluve a rozhodcovskú zmluvu. Stály rozhodcovský súd zaslal žalobkyni výzvu na vyjadrenie sa k žalobe s tým, že žalobkyňa si zásielku prevzala dňa 13.10.2014 (č. l. 34). Na základe návrhu žalovaného potom Stály rozhodcovský súd vydal dňa 28.10.2014 predmetný rozhodcovský rozsudok, ktorým priznal žalovanému vo vzťahu k žalobkyni zaplata úrokov, zmluvnej pokuty, trov mediačného a rozhodcovského konania. Rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni dňa 10.11.2014 (č. l. 36).

11. Rozhodcovské konanie do 1.1.2015 bolo upravené zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Tento zákon upravoval rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike, uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí SR (§ 1 ods. 1 písm. a, b citovaného zákona). Tento právny predpis sa vzťahoval na rozhodcovské konanie, v ktorom sa riešili spotrebiteľské spory. Zákon č. 335/2004 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ zákon č. 335/2014 Z. z.“) osobitne upravuje rozhodcovské konanie v prípade spotrebiteľských sporov. Došlo ním k odčleneniu rozhodcovského konania týkajúceho

sa osobitných prípadov - spotrebiteľských sporov od rozhodcovského konania, v ktorom sa riešia ostatné spory.

12. Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z. z.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konanie, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované. Podľa ods. 2 tohto ust. na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté. Podľa ods. 3 tohto ust. rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

13. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinnom do 31.12.2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva sa vzťahuje aj na právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyhlásia.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Podľa § 4 ods. 2 tohto zákona rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne zmenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z. nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania vo veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z., ak sa zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve výslovne dohodli na uzavretí rozhodcovskej zmluvy podľa právneho poriadku iného štátu, nespôsobuje to neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. V tomto prípade sa posudzuje platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa právneho poriadku podľa ktorého sa uzavrela. Ustanovenie § 4 ods. 2 tým nie je dotknuté. Prípustnosť predmetu rozhodcovského konania sa však posudzuje vždy podľa tohto zákona.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z. z., ak zmluvné strany odstúpia od zmluvy, toto odstúpenie sa nedotýka rozhodcovskej doložky, ktorá jej je súčasťou, ak sa zmluvné strany nedohodli inak.

14. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním

rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu, e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca, i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Súd z pripojeného rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08270/14, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa domáha žalobkyňa, zistil, že žalobkyňa prevzala predmetný rozsudok 10.11.2014, čím bola splnená lehota na podanie žaloby v zmysle citovaného § 41 zákona č. 244/2002 Z.z., ktorý je potrebné použiť v súvislosti s trvaním a plynutím lehôt na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Žaloba bola podaná na súd mailom 1.12.2014 (č. I. 1) a doplnená do troch dní písomným podaním doručeným súdu 3.12.2014 (č. I. 12).

16. Konanie o žalobe o zrušení rozhodcovského rozsudku je časť tzv. rozhodcovského konania. Vyplýva to zo systematického výkladu jednak pôvodného zákona o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 Z. z., ako aj zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní č. 335/2014 Z. z.. Zákon č. 244/2002 Z. z. v druhej časti, ktorá je venovaná samostatnému rozhodcovskému konaniu, ako etapu tohto konania upravil možnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku na základe podania žaloby z dôvodov uvedených v tomto zákone. Aj zákon č. 335/2014 Z. z. o rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov je systematicky delený na časti, z ktorých tretia časť upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie, do ktorého sa zaraďuje aj žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 45 a nasl). Podľa citovaného § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. sa ustanovenia tohto zákona použije na rozhodcovské konanie, ktorého predmetom je spotrebiteľský spor, a ktoré začalo pred 1. januárom 2015. To znamená, že konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku, ktoré začalo na všeobecnom súde pred 1. januárom 2015 sa dokončí podľa ust. zákona č. 335/2014 Z. z. Súd preto pri prejednaní a rozhodnutí tejto veci - žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku aplikoval ust. zákona č. 335/2014 Z.z. a skúmal dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle už platnej právnej úpravy.

17. Po vrátení veci z krajského súdu, súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 16.12.2017, na ktorom vykonal výsluch žalobkyne, svedka, ktorého súd v súvislosti s právnym názorom a postupom, ktorý stanovil krajský súd vo svojom uznesení č.k. 8Co/99/2016-122.

18. V konaní sa žalobkyňa voči žalovanému domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., ktorý bol vydaný v konaní pod sp. zn. SR 0824/14 dňa 28.10.2014. Na základe tohto rozsudku bola žalobkyni ako účastníkovi rozhodcovského konania uložená povinnosť zaplatiť žalovanému známy úrok vo výške 165,27 eur, známy úrok z omeškania vo výške 58,32 eur, poplatok vo výške 218,69 eur a úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 218,69 eur od 13.9.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 312, trovy mediačného konania vo výške 166,15 eur a poplatok za upomienky vo výške 28 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 249,55 eur, a to spoločne v mesačných splátkach vo výške 120 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Zrušenia rozhodcovského rozsudku sa žalobkyňa dovoľavala jednak z dôvodu

popierania platnosti rozhodcovskej doložky (§ 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. účinného ku dňu podania žaloby, teda k 1.12.2014) a z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa (§ 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z. z. účinného ku dňu podania žaloby, t.j. k 1.12.2014).

19. Tak, ako už bolo vyššie uvedené v ods. 11 odôvodnenia rozsudku, mal súd za preukázané, že žalobkyňa podala v zákonnej lehote žalobu. Žalovaný si uplatnil v rozhodcovskom konaní nárok zo Zmluvy o úvere uzavretej so žalobkyňou dňa 4.7.2012. Uvedený právny vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko zmluva o úvere je svojim charakterom spotrebiteľská zmluva. Jej účastníkmi boli na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

20. Právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť odvodzoval žalovaný, ako aj rozhodcovský súd z rozhodcovskej zmluvy čl. II bodov 1-3, podľa ktorých všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 602300052, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takejto vyplnenej zmenky vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na tomto súde a rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. OSP) / bod 1/.

Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahoch uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu (bod 2).

Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzavretia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strany (bod 3).

21. Žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko rozhodcovská zmluva bola vopred naformulovaná a predložená na podpis žalobkyni spolu so zmluvou o úvere. Samotná zmluva o úvere obsahuje takisto neprijateľné zmluvné podmienky. Miesto rozhodcovského konania v rozhodcovskej zmluve jednostranne stanovil dodávateľ, ktorý vybral jediného rozhodcu, s ktorým je pravdepodobne v zmluvnom vzťahu a tento šablónovite rozhoduje o jej právach. Rovnako pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Žalobkyňa poukázala na to, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 písm. r) Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

22. Právomoc rozhodcovského súdu na rozhodovanie sporu sa zakladá rozhodcovskou zmluvou, t.j. dohodou medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Keďže žalobkyňa namietala platnosť rozhodcovskej zmluvy ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa v tom čase platného § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. , súd sa prioritne zaoberal otázkou, či bola platne uzatvorená rozhodcovská zmluva medzi účastníkmi. Pri posudzovaní jej platnosti vychádzal aj z ust. § 3, 4, 5 zákona č. 244/2002 Z. z (tieto ust. tohto zákona je potrebné použiť v zmysle prechodných ust. § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z.). Z obsahu pripojeného spisu vyplýva, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania na osobitnom liste. Rozhodcovská zmluva, ktorá je uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie musí byť výsledkom vôle zmluvných strán. Súd uvedenú rozhodcovskú zmluvu posúdil ak zmluvu spotrebiteľskú, pretože má spojitosť a nadväznosť so zmluvou o úvere pri uzatváraní

ktorej žalovaný vystupoval ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ. K otázke uzavretia samotnej zmluvy o úvere, ako aj rozhodcovskej zmluvy súd vypočul v konaní žalobkyňu, ako aj svedka - Antona Balúna. Išlo o osobu, ktorá uzavierala za žalovaného so žalobkyňou predmetnú zmluvu o úvere, vrátane rozhodcovskej zmluvy.

23. Žalobkyňa na otázku súdu, aby sa vyjadrila k zmluve o úvere, rozhodcovskej zmluve, k okolnostiam, ktoré predchádzali uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, či jej bolo vysvetlené, že má možnosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, čo je to rozhodcovská zmluva, aký má následok jej uzavretie, či si mohla rozhodcovskú zmluvu prečítať pred jej podpisom, či ju chcela uzavrieť dobrovoľne, či to bolo podmienkou podľa nej uzavretia samotnej zmluvy o úvere uviedla: presne si už nepamätá, ale nič nečítala, nikto jej nič nepovedal, len podpísala a zobrala peniaze. Bolo to v Turčianskych Tepliciach, kde prišla, podpísala zmluvy. Jedna bola na 500 eur, druhá na 300 eur. Ona zaplatila istinu, ktorú si požičala, nebola informovaná o tom, čo je to rozhodcovská zmluva. S ničím ju nikto neoboznámil, dali jej to len podpísať, zobrala peniaze a išla domov. Nič si predtým neprečítala, len podpísala a nikto jej nič nepovedal, nevie čo je to rozhodcovská zmluva. Je len obyčajný človek. Na otázku súdu pre žalobkyňu, či si prečítala predloženú zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu žalobkyňa uviedla, že nie, len podpísala papiere, ktoré jej mal predložiť svedok, ktorý bol prítomný pred pojednávacou miestnosťou a nevie, čo je to rozhodcovská zmluva. Na otázku súdu pre žalobkyňu, či zamestnanec, alebo ten, kto uzatváral zmluvu za žalovaného ju oboznámil s predmetnou rozhodcovskou zmluvou, či je vysvetlil, čo rozhodcovská zmluva znamená, žalobkyňa uviedla, že nie. Žalobkyňa ešte doplnila, že zmluvy podpísala, keďže si chcela požičať peniaze s tým, že jej bolo povedané, že to má podpísať tak, ako v banke, keď si chce požičať peniaze. Na otázku súdu pre žalobkyňu, či si prečítala zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, táto uviedla, že nie (č. l. 224).

24. Súd k otázke uzatvorenia zmluvy o úvere, ak aj rozhodcovskej zmluvy vypočul svedka Antona Balúna, ktorý pracoval ak obchodník prevádzky a pracoval na mandátnu zmluvu pre spoločnosť žalovaného. Bolo to od marca 2012 s tým, že ukončil spoluprácu v mesiaci apríl 2013. Tento svedok na otázku súdu, aby sa vyjadril, akým spôsobom dochádzalo k uzavretiu predmetnej zmluvy o úvere, ako aj rozhodcovskej zmluvy, na čo sa mu predložila aj zmluva o úvere zo dňa 4.7.2012, ako aj rozhodcovská zmluva zo 4.7.2012, ktorú mal uzavrieť so žalobkyňou, tento uviedol: „ Schvaľovací proces bol daný. Na to boli vyškolení. Klient, ktorý mal záujem o úver od Pohotovosti prišiel na prevádzku, ktorá bola vytvorená v Turčianskych Tepliciach. Bola to kancelária, kde boli všetky tlačivá. Klient sa spýtal na podmienky. Každý sa pýtal, či môže dostať peniaze, z akého dôvodu by nemohol dostať. Bola pripravená zmluva o úvere. Išlo o tlačivo, ktoré bolo predtlačené. Bolo to niekoľko kópií a súčasťou schvaľovacieho procesu bolo všetko, vrátane rozhodcovskej zmluvy. Klientovi sa dali tlačivá, ktoré potvrdil svojim podpisom. Vyžiadalo sa potvrdenie o jeho príjme, kde pracuje, koľko zarába. Bolo to všetko súčasťou toho, čo sa odovzdávalo na centrálu s tým, že keď to klient dodal, on to naskenoval, poslal na centrálu do Banskej Bystrice. Všetky údaje vypísané o klientovi, vrátane overenia jeho mena, priezviska, občianskeho preukazu. Toto všetko bolo súčasťou žiadosti o poskytnutie úveru. Naskenovaná zmluva bola bod po bode vypísaná s klientom, kde sa odškrtovali jednotlivé položky. Keď prišiel klient, v ten deň sa začal schvaľovací proces. Ak doniesol potrebné tlačivá, t.j. potvrdenie o príjme, dôchodku alebo nejaký stály príjem, ktorý mal, pristúpilo sa k vypísaniu zmluvy o úvere, aj rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva bola súčasťou každej žiadosti, ktorá bola podaná. On, ako zástupca žalovaného vypisoval papiere a klient odpovedal na otázky. Na jeho otázky bolo klientovi vysvetlené, že je to žiadosť, že to nie je schválenie. Oboznámil sa klient so všetkým, čo bolo v zmluve. Išlo sa bod po bode, či má nejaké úvery niekde inde. Toto bolo súčasťou zmluvy, čo sa zaškrtovalo. K rozhodcovskej zmluve sa klientom uviedlo, že je to dodatok v prípade schválenia úveru, že je to teda dodatok k zmluve o úvere s tým, že môže byť, že keď nebude klient platiť, môže byť riešený Rozhodcovským súdom s tým, že tento rozhodne o ďalšom postupe splácania úveru“. Svedok poukázal na to, že klienti mali priestor na to, aby si prečítali komplet úverovú zmluvu, či sú tam dobré údaje uvedené. Všetky tlačivá pri postupe na schvaľovanie boli klientovi poskytnuté na prečítanie. Boli na to upozornení. Klienti však nechceli čítať, z 300 úverov, ktoré svedok poskytol, nečítal ani jeden. Zaujímalo ich len to, aby dostali peniaze. Všetky tieto tlačivá, keď boli zhrnuté a boli pripravené, tak boli odfaxované. Na základe toho centrála overila zamestnávateľa, či tam pracuje, nepracuje, aký príjem má s tým, že svedka to už ďalej nezaujímalo. Na základe toho mu poslali, že úverová zmluva číslo to a to je schválená. Na otázku súdu, aby sa vyjadril, akým spôsobom bolo vysvetlené žalobkyňi, že má možnosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, čo rozhodcovská zmluva znamená, aký následok má jej uzavretie, či jej bola vysvetlená možnosť odstúpenia od tejto rozhodcovskej zmluvy, svedok uviedol, že čo sa týkalo

rozhodcovských zmlúv, tak to bolo jedno z tlačív, ktoré bolo povinné. Bez toho sa nezačal schvaľovací proces. Tieto tlačivá museli byť podpísané. Každý klientke, keď podpisovala tlačivo za tlačivom, ktorých tam bolo veľa, bolo vysvetlené, že toto tlačivo konkrétne rozhodcovská zmluva slúži na to, že keď nebude splácať úver, bude postupovaná zo strany firmy, buď bude podaná nejaká žaloba na Rozhodcovský súd, ktorý rozhodne o ďalšom splatení úveru. To bol jediný, čo svedok, ako zástupca žalovaného povedal. Nič iné nemal čo k tomu povedať. Tento svedok uviedol, že bez podpisu rozhodcovskej zmluvy by úver nebol schválený. Bolo to súčasťou žiadosti a bez toho, aby nebola rozhodcovská zmluva podpísaná, by nebol úver schválený. Bolo to súčasťou tlačív. Na otázku zástupcu žalobkyne svedkovi, aby sa vyjadril, či mal možnosť klient nejakým spôsobom ovplyvniť obsah rozhodcovskej zmluvy, či len jeho spolupráca spočívala v tom, že vypíše údaje do tej rozhodcovskej zmluvy, svedok uviedol, že klient nemohol zmeniť obsah rozhodcovskej zmluvy, absolútne nie. Na ďalšiu otázku zástupcu žalobkyne, či sa stalo niekedy, že došlo k uzavretiu zmluvy o úvere bez rozhodcovskej zmluvy, svedok uviedol, že sa to nestalo.

25. Podľa § 52 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľkou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára, že hoci bola rozhodcovská zmluva uzavretá na samostatnej listine, nebola individuálne dojednaná, nakoľko z výsluchu žalobkyne, ako aj svedka, ktorý konal za žalovaného v procese uzavierania zmluvy o úvere a rozhodcovskej zmluvy vyplynulo, že žalobkyňa nemohla v žiadnom smere ovplyvniť obsah samotnej rozhodcovskej zmluvy a zároveň bola povinná uzavrieť predmetnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá mala zakladať právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie a rozhodnutie vo veci. To znamená, že rozhodcovská zmluva bola jednou z neodmysliteľných podmienok uzavretia samotnej úverovej zmluvy, bez prístúpenia ktorej spotrebiteľ nemal možnosť uzavrieť samotnú spotrebiteľskú zmluvu o úvere a nemohol tým získať finančné prostriedky, ktoré mu mali byť poskytnuté na základe zmluvy o úvere. Aj napriek tomu, že rozhodcovská zmluva je uzavretá na samostatnej listine, a teda má formu osobitnej zmluvy (§ 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z.), žalobkyňa ju podpisovala osobitne od zmluvy o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj všeobecné dojednania zmluvy o úvere, súd je toho názoru, že nedošlo v danom prípade k jej individuálnemu dojednaniu a preto môže byť považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ.

27. Podľa názoru súdu uzatvorením rozhodcovskej zmluvy viažúcej sa k predmetnej zmluve o úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Zmluvou s takýmto znením si žalobkyňa ako spotrebiteľ jednoznačne zhoršila svoje zmluvné postavenie. Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jej bydliska na Okresnom súde Martin, teda v Martine, a to podľa príslušných ustanovení, v tom čase OSP s garanciou ústavných práv, ktorého znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie, než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53

ods. 1, ods. 4 písm. r) OZ). Ide aj z dôvodu, že oprávnený, teda v danom prípade žalovaný si priamo a autoritatívne v preformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy možnosť výberu, či prípadný spor predloží Stálemu rozhodcovskému súdu alebo príslušnému súdu SR. Právo výberu, akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh. Teda v konečnom dôsledku ide o žalovaného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory so žalobkyňou riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie oprávneného oveľa výhodnejšie. Žalobkyňa na rozdiel od žalovaného nemohla nijako ovplyvniť výber rozhodcovského súdu, ani výber osoby rozhodcu. Táto zmluva predstavuje príklad zmluvnej nevyváženosti a podstatne výhodnejšieho zmluvného postavenia podnikateľa voči slabšej strane spotrebiteľovi. Spotrebiteľskú zmluvu, ani všeobecné podmienky nemohla žalobkyňa ovplyvniť, nijako zmeniť, upraviť, nakoľko bola vopred preformulovaná a v takomto znení predložená žalobkyni ako spotrebiteľovi. Uvedené platí bez ohľadu na to, či je v rozhodcovskej zmluve možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd dohodnutá alternatívne alebo výlučne, nakoľko aj v prípade alternatívy, ak má podnikateľ možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd, znamená to podstatné zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Z tohto dôvodu súd bol toho názoru, že rozhodcovská zmluva nebola platne uzavretá. Ide o neplatný právny úkon a nakoľko právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone, aj rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom, a preto je nulitným právnym aktom, ktorý nespôsobuje žiadne právne účinky. Súd preto rozsudok Rozhodcovského súdu vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská arbitrážna a.s. v konaní vedenom pod spisovou značkou SR 08270/14 zo dňa 28.10.2014 zrušil. Vzhľadom na dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku, keďže sa jedná o nulitný právny akt, sa súd nezaoberal ďalšími právnymi argumentmi žalobcu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní.

28. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

25. Zároveň súd vo výroku rozsudku rozhodol aj o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby. Žalobkyňa bola v konaní osobne oslobodená od platenia súdneho poplatku, nakoľko ide o spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv a zároveň bola v konaní úspešná, súd jej žalobe vyhovel. Preto podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov zaplatí žalovaný celý poplatok, nakoľko bol v konaní neúspešný a nebol od platenia súdnych poplatkov oslobodený.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.